

A

c-cédet homo ad cor altum, et exaltá-bi-tur De-

us. Il-li di-xé-runt: Quis nos vi-dé-bit? De-fe-cé-runt

scru-tántes scru-ta-ti-ónes, consí-li-a ma-la. Accéssit ho-

mo ad ipsa consí-li-a, passus est se tené-ri ut homo.

Non e-nim tene-ré-tur ni-si homo, aut vi-de-ré-tur ni-si ho-

mo, aut cæde-ré-tur ni-si homo, aut cru-ci-fi-ge-ré-tur,

aut mo-re-ré-tur ni-si homo. Accéssit ergo homo ad il-las

omnes passi-ónes, quæ in il-lo ni-hil va-lé-rent, ni-si esset

homo. Sed si il-le non esset homo, non li-be-ra-ré-tur

homo. Accéssit homo ad cor altum, id est, cor secré-

tum, o-bí-ci-ens aspécti-bus humá-nis hómi-nem, servans

intus De-um: ce-lans formam De-i, in qua æquá-lis est

Patri, et óffe-rens formam servi, qua minor est Patre.